

فصل اول از کتاب

MPLS AND VPN ARCHITECTURE

MULTIPROTOCOL LABEL SWITCHING ARCHITECTURE OVERVIEW

نکات مورد بحث این قسمت :

- مشکلات شبکه های traditional ip
- دلایل ابداع تکنولوژی mpls
- نحوه عملکرد mpls جهت رفع نقایص شبکه های traditional ip
- معماری MPLS و مفاهیم پایه

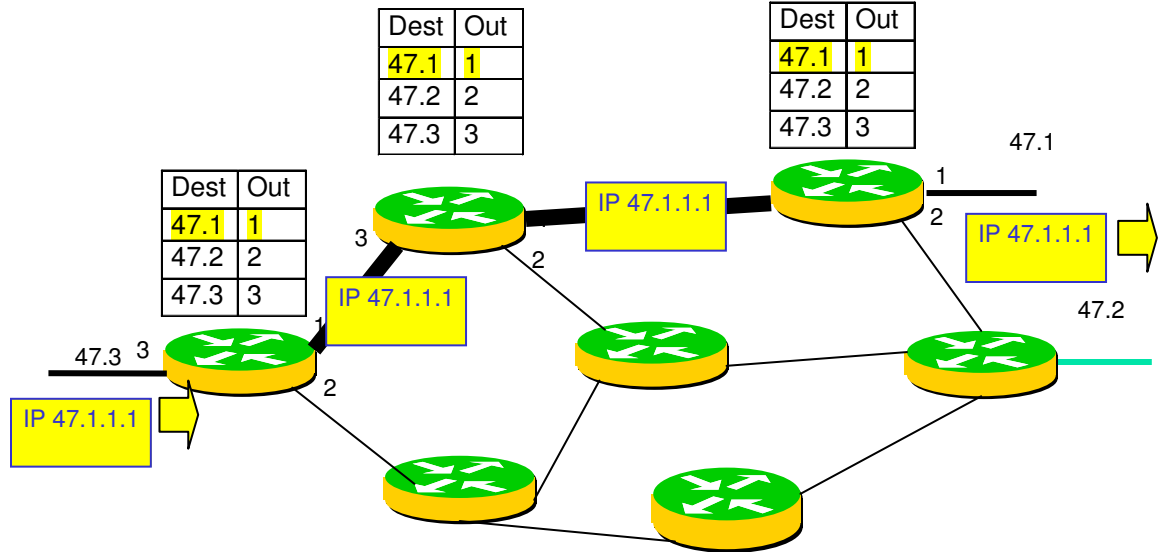
با توجه به عملکرد شبکه های traditional ip و محدودیت های آن لزوم ابداع تکنولوژی جدیدی بنام mpls حس شد .

موارد زیر شرحی از محدودیتهای شبکه های traditional ip و روشهای رفع آن از طریق این تکنولوژی میباشد .

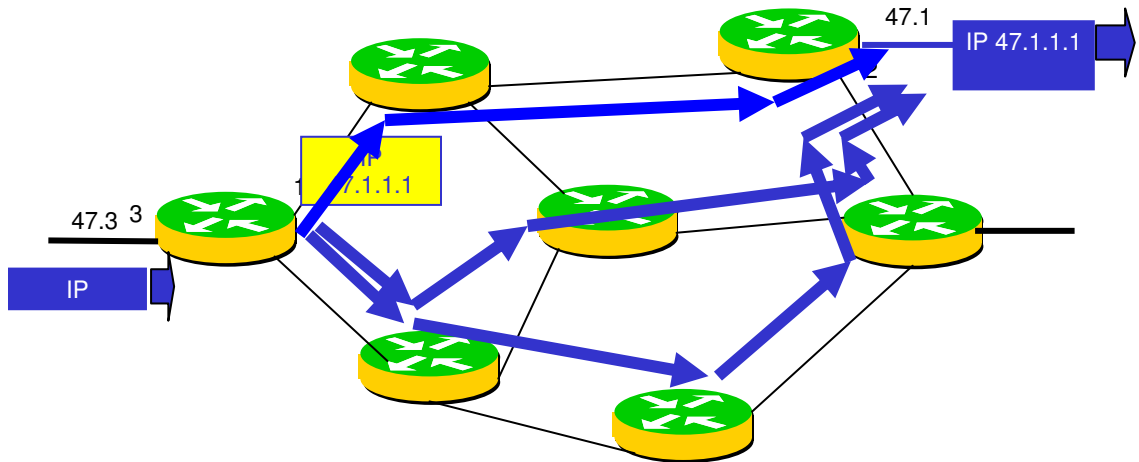
۱- در شبکه های traditional برای رسیدن بسته های داده از مبدا به مقصد در حالت کلی (اگر cost های مساوی وجود نداشته باشد) تنها یک مسیر که best route آن روتینگ پروتکل است ، انتخاب میشود و از مسیرهای دیگر اگر چه دارای cost بالاتری هستند ولی ترافیکی از آنها نمیگذرد و استفاده بهینه نخواهد شد . لذا نیاز به تکنولوژی وجود دارد تا بتواند از کلیه ظرفیتهای موجود شبکه بهترین استفاده را کند

شبکه مبتنی بر تکنولوژی mpls تمهیداتی را جهت این امر در نظر گرفته است تا بتوان از پهنای باند های موجود شبکه نهایت استفاده را نمود (traffic engineering) .

در شبکه های traditional برای رسیدن بسته اطلاعاتی به مقصد تنها یک مسیر در نظر گرفته میشود .

در شبکه های مبتنی بر تکنولوژی MPLS از کلیه ظرفیتهای موجود شبکه استفاده بهینه میگردد (بحث traffic engineering).

۲- در بیشتر شبکه های WAN دنیا از تکنولوژی انتقال لایه دو مانند ATM و Frame relay استفاده میگردد و برای اتصال دو روتر مطابق شکل زیر با استفاده از شبکه WAN لایه دو این اتصال میسر میگردد. در این حالت طراح شبکه WAN میبایست بصورت دستی مسیر ی ایجاد کند

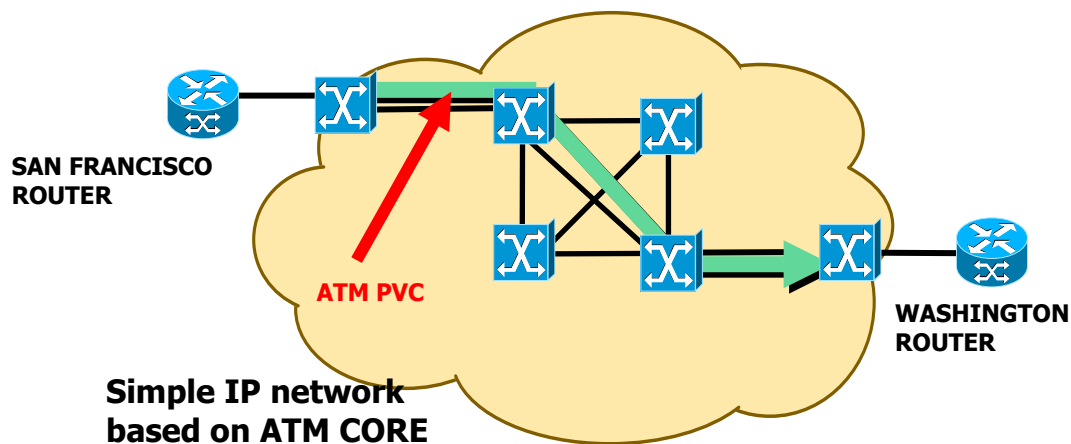
تا بسته های لایه سه از میان سوییچهای لایه دو عبور کنند لذا نیاز به بستن virtual circuit بصورت point to point است که مشکلات زیر به هنگام گستردگی شبکه ایجاد خواهد شد .

الف-انتخاب بهترین مسیر بصورت دستی توسط طراح شبکه WAN
ب- از آنجایی که ایده آل ترین حالت همبندی شبکه FULL MESH است تعداد مسیرهای ایجاد شده تقریباً مجذور تعداد روتر ها خواهد بود که انتخاب مسیرها بصورت دستی را مشکلتر میکند .

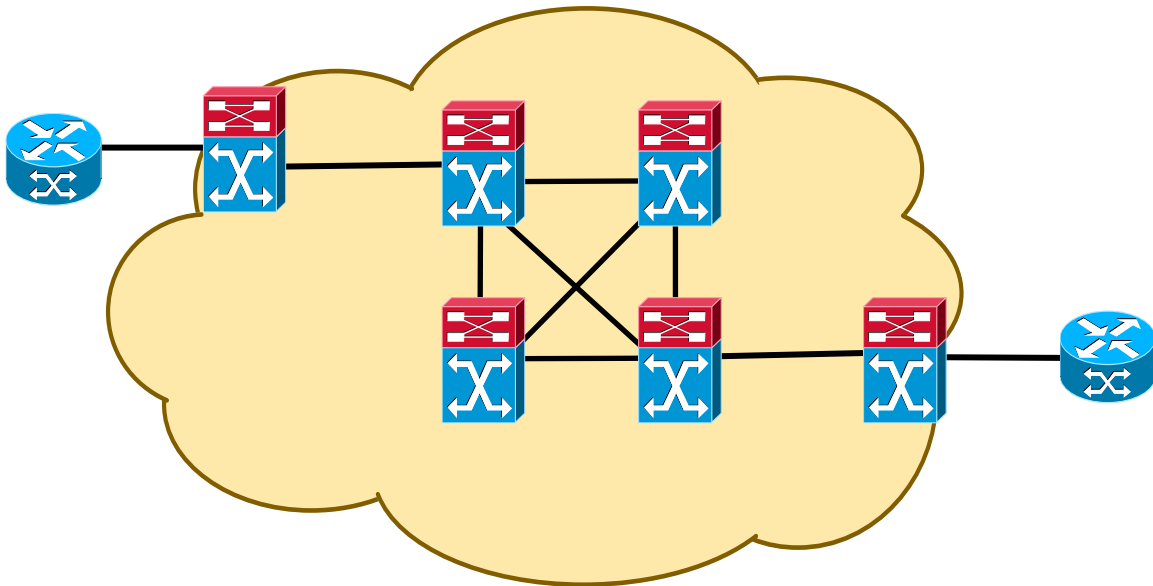
ج- انتخاب این لینک ها به لحاظ پیش بینی مقدار ترافیک عبوری کار مشکلی است .
با توجه به سه مورد ذکر شده در اتصال روترها ، به تکنولوژی جدیدی نیاز داریم تا بتواند همانند یک روتر در انتخاب مسیر بصورت هوشمند عمل کند .

MPLS این امکان را به سوییچهای لایه دو میدهد تا همانند یک روتر در انتخاب مسیر هوشمند باشند .

طراح شبکه WAN میبایست بصورت دستی مسیری ایجاد کند تا بسته های لایه سه از میان سوییچهای لایه دو عبور کنند

MPLS این امکان را به سویچهای لایه دو میدهد تا همانند یک روتر در انتخاب مسیر هوشمند باشند.

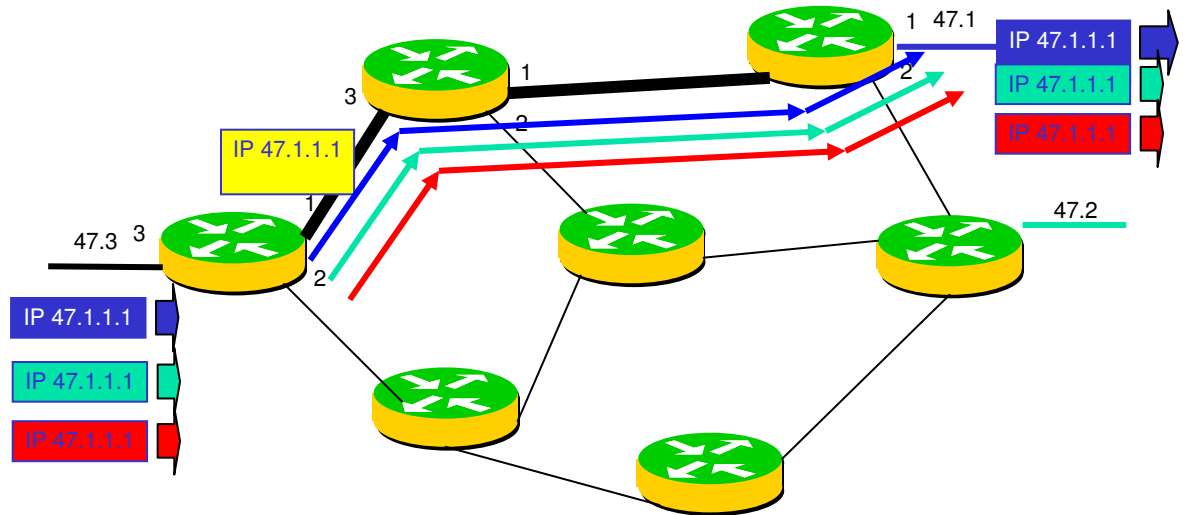
۳- ایجاد سرویسهای متفاوت در شبکه

در شبکه های traditional ip و روش hop by hop بسته ها در هر hop تنها بر اساس آدرس مقصد مسیر یابی میشوند لذا هیچگونه ملاحظه و اختلافی در رفتار شبکه نسبت به ترافیکهای گوناگون وجود نخواهد داشت و همچنین راههای ابداعی برای بهینه سازی ترافیک وجود ندارد.

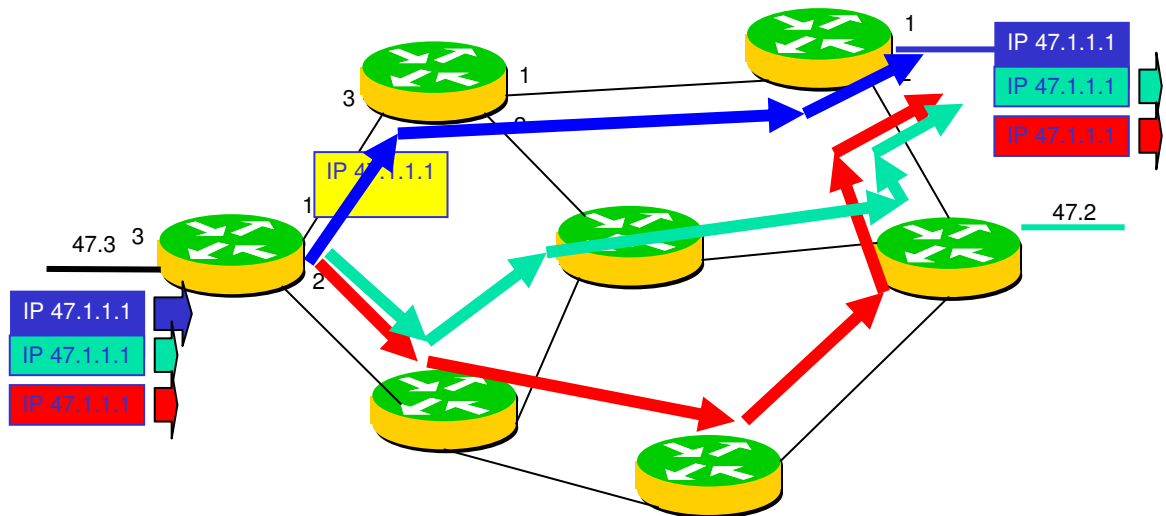
اگر چه مکانیسم policy-based-routing در اینگونه شرایط پیشنهاد میگردد ولی تنها در شبکه های کوچک استفاده میشود و در شبکه های بزرگ تا حد قابل ملاحظه ای محدودیت ایجاد میکند.

Mpls بر اساس تقسیم بندی QOS میتواند براحتی با یک IP ADDRESS مقصد یکسان بسته ها را در مسیرهای متفاوت گذر دهد و تصمیمگیری برای forward نمودن بسته ها نه تنها بر اساس آدرس مقصد بلکه بر اساس اینکه از کدام پورت وارد شده و یا از چه نوع QOS برخوردار است تعیین میگردد.

در شبکه traditional هیچگونه ملاحظه و اختلافي در رفتار شبکه نسبت به ترافیکهای گوناگون وجود نخواهد داشت

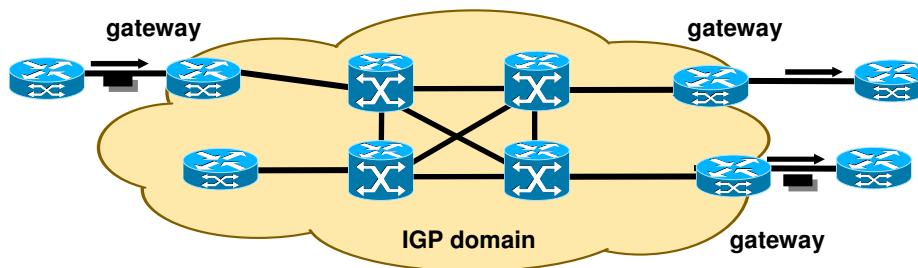
Mpls بر اساس تقسیم بندی QOS میتواند بر راحتی با یک IP ADDRESS مقصد یکسان بسته ها را در مسیرهای متفاوت گذر دهد

۴- در شبکه های traditional هرگونه تغییر در اطلاعات کنترلی و forwarding مربوط به بسته ها به کلیه روترهای موجود در آن حوزه routing منتقل خواهد شد که آن مستلزم زمانی برای convergence خواهد شد .

Mpls با وقوع هر تغییری در شبکه تنها از طریق ایجاد label جدید این امکان را فراهم میسازد که بدون ایجاد خللی در شبکه بسته ها به مقصد برسند .

۵- در شبکه های traditional روترهای core میبایست از روترهای خارج از IGP DOMAIN مطلع باشند (مطابق شکل زیر) تا بدانند هر بسته را به کدامیک از gate way ها forward کنند و عملاً وظیفه اصلی روترهای core که fast forwarding است را با داشتن حجم بالایی از اطلاعات روتینگ مختل میکند همچنین روتر نیازمند به memory بالا و پروسسورهای قوی خواهند شد

Mpls بدلیل آنکه عمل forwarding بر اساس label صورت میگیرد نه آدرس مقصد، عمل forwarding بسرعت انجام خواهد شد .

اساس معماری MPLS

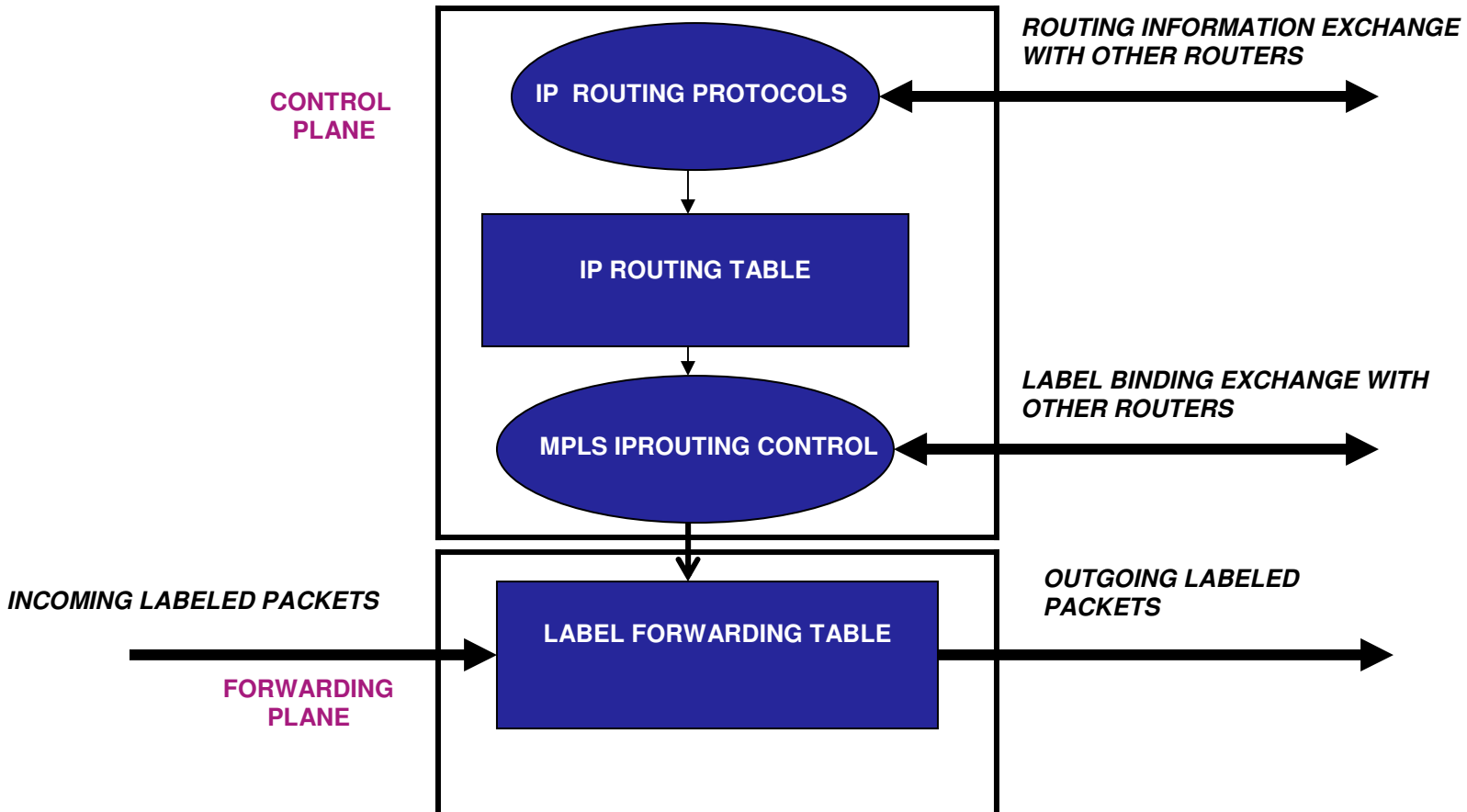
ساختار شبکه mpls به دو جزء جداگانه تقسیم میشود

۱- جزء کنترلی که به آن control plane گفته میشود .

۲- جزء forwarding که معمولاً به آن data plane گفته میشود .

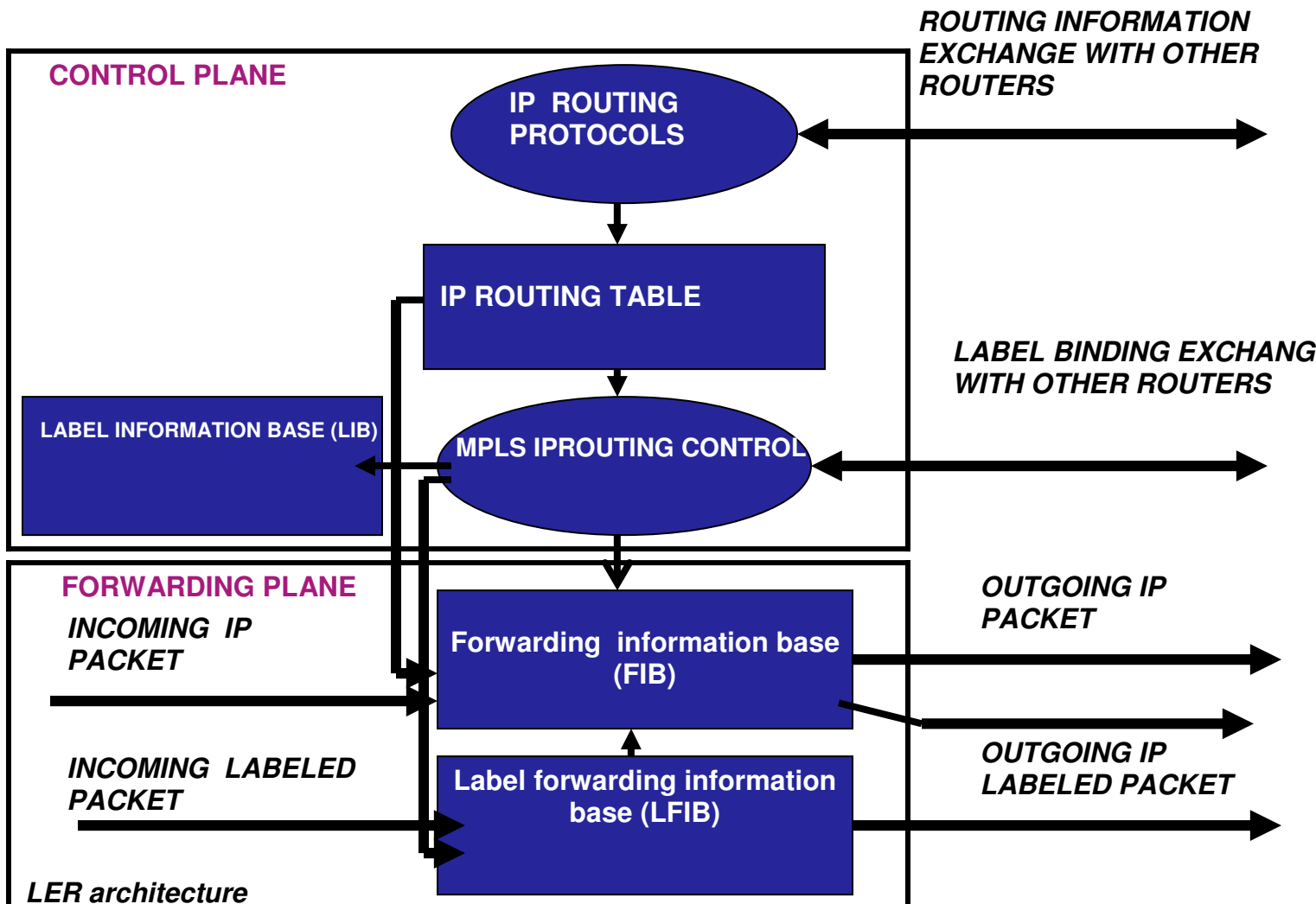
جزء کنترلی شامل اطلاعات روتینگ و جدول روتینگ و اطلاعات مربوط به label binding بوده که برای تشکیل و نگهداری اطلاعات مربوط به جزء forwarding مورد استفاده قرار میگیرد .
جزء forwarding از یک دیتا بیس به نام label forwarding table که از اطلاعات مربوط به routing table و label binding (اطلاعات کنترلی) منتج شده ، تشکیل میشود و برای ارسال بسته ها براساس label متصل شده به آن بکار میرود.

معمار ی اولیه یک نود با تکنولوژی mpls

در یک شبکه mpls حتماً باید حد اقل یک پروتکل روتینگ وجود داشته باشد (یا روتینگ استاتیک) این روتینگ پروتکل جدول مسیریابی را در سراسر نودهای شبکه mpls ایجاد خواهد کرد در این حالت همه اعضای نود mpls حتی سوئیچهای ATM نیز مانند یک روتر مسیریاب عمل خواهند کرد .

همانطور که میدانیم در شبکه traditional ip با استفاده از جدول مسیریابی جدولی ایجاد میگردد با عنوان ip forwarding cache ، که در cisco به آن FIB گفته میشود مکانیسم CEF (cisco express forwarding) از FIB برای forwarding استفاده میکند. ولی در نود mpls جدول مسیریابی برای رد و بدل کردن اطلاعات label ها (label binding exchange) مورد استفاده قرار میگیرد که در این راستا دو پروتکل tdp (انحصاری cisco) و ldp مسئولیت عمل label binding را به عهده میگیرند . مولفه کنترلی در نود mpls اطلاعات رد و بدل شده label را پردازش میکند و اطلاعات لازم جهت ایجاد label forwarding table را فراهم میکند.

شکل فوق دیاگرامی از معماری و نحوه عملکرد روتر لبه شبکه mpls است بگونه ای که قابلیت‌های push ، برای ورود بسته به شبکه mpls و قابلیت pup هنگام خروج بسته label دار از شبکه mpls و swap کردن برای عبور در سطح شبکه mpls و قابلیت عملکرد روتر traditional ip برای بسته های که به آن LER میرسند ولی وارد شبکه نمیشوند میباشد.

در سوئیچهای ATM (لایه دو) مولفه کنترلی آنها میتواند توسط یک نرم افزار upgrade گردد تا بتوانند در ATM-LSR ها عمل IP ROUTING و تخصیص LABEL در مولفه کنترلی صورت گرفته و بسته ها همانند مکانیسم سلی در ATM، FORWARD گردند.

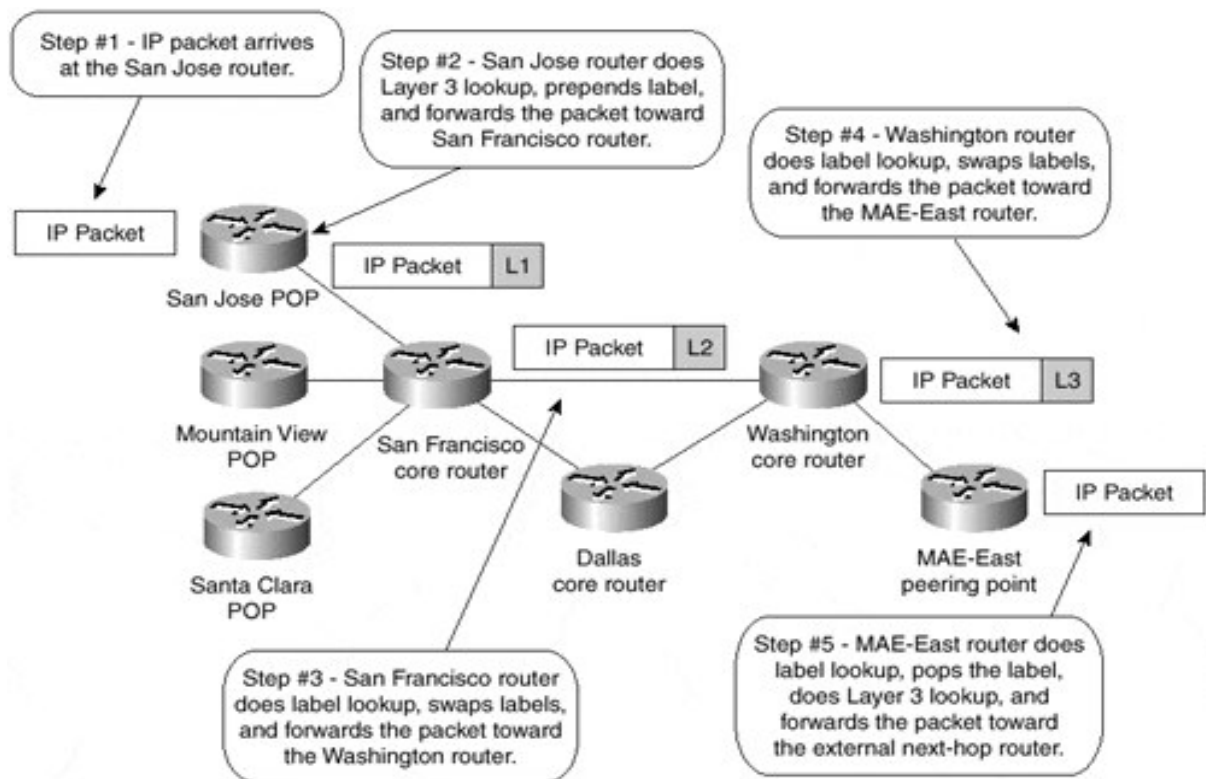
عملکرد شبکه mpls

شکل زیر عملکرد شبکه mpls را نشان میدهد

قدم اول : بسته به san jose میرسد

قدم دوم : san jose یک look up در لایه سه انجام میدهد و با توجه به آنکه میفهمد که بسته باید به حوزه mpls وارد شود از LFIB یک label به بسته اضافه میکند و forward میکند .

قدم سوم : label را مبیند و عمل جایگزینی label را انجام میدهد (swaping) و به Washington ، forward میکند .

قدم چهارم : label را میبیند و عمل جایگزینی label را انجام میدهد (swaping) و به MAE-EAST forward ، میکند .

قدم پنجم : label look up میکند و میفهمد که باید عمل pop را انجام دهد سپس look up لایه سه انجام داده و به forward، next hop ، میکند .

نکته : در مباحث بعدی خواهیم دید که با استفاده از مکانیسم (PHP) penultimate hop popping در قدم چهارم عمل pop انجام خواهد شد و hop یکی مانده به آخر مانند edge عمل خواهد کرد و کارایی و سرعت شبکه بالا خواهد رفت .

عملکرد انواع LSR ها :

۱- LSR (label switching router) عمل forward نمودن بسته های label دار را بعهده دارد و در درون حوزه mpls واقع شده است .

۲- LSR-EDGE میتواند بسته IP را دریافت کند و عمل look up را در لایه سه انجام دهد و یک label را قبل از forward کردن بسته به LRS دیگر، بچسباند. و یا یک بسته label دار را دریافت کند و label آن را برداشته و همانند یک بسته لایه سه look up نموده و بسته را به hop بعدی forward کند .

۳- LSR-ATM پروتکل mpls در control plan برای forward کردن سلهای ATM و چسب دار اجرا میشود .

۴- LSR-EDGE-ATM میتواند بسته های برچسب دار و غیر برچسب دار را دریافت کند و آن را به سل های ATM و چسب دار تبدیل نموده و به LSR-ATM بعدی forward کند . و یا سل های ATM و چسب دار را دریافت کند و آن را بسته های برچسب دار و غیر برچسب دار تبدیل نموده و به نود بعدی forward کند .

رفتار EDGE-LSR

انتخاب hop بعدی برای بسته IP شامل دو مرحله میباشد
مرحله اول تقسیم بندی بسته های ورودی به بسته هایی که دارای پیشوند های یکسان در آدرس مقصد هستند مرحله دوم آنکه با ازای هر قسمت جدا شده (هر پسوند مقصد IP) به یک آدرس IP، hop بعدی تخصیص داده شود.

مرحله اول ذکر شده بنام FEC (forwarding equivalence class) شناخته شده است بدین شکل میتوان تعریف نمود که گروهی از بسته های IP که به یک شکل forward میشوند و در یک مسیر ارسال میشوند و با شرایط یکسانی از forwarding و رفتار شبکه روبرو میشوند در یک FEC قرار میگیرند.

FEC الزاماً نباید به یک دسته از بسته هایی که آدرس مقصد یکسان دارند اطلاق شود FEC توسط روتر edge به کلاسهایی از ترافیک اختصاص داده میشود مثلاً در یک interactive traffic به یک مقصد مشخص آدرسهای ip که دارای اولویت بالا هستند در یک FEC قرار خواهند گرفت.

تعاریف اولیه :

Lsp (label switch path) اساساً به مجموعه ای از LSR ها گفته میشود که بسته های label دار از آن عبور میکند lsp ها یکجته هستند و برای مسیر برگشت نیز lsp دیگری ایجاد خواهد شد.
Lsp ها ذاتاً ماهیت connection oriented دارند چرا که مسیر قبل از عبور ترافیک تعیین شده است و کلیه تنظیمات مسیر ایجاد شده بر اساس اطلاعات توپولوژی شبکه ایجاد میشود نه بر اساس نیازمندی های ترافیکی بدین مفهوم که مسیر ایجاد شده بون در نظر گرفتن اینکه اساساً ترافیکی هست که نیاز به این مسیر داشته باشد ایجاد میشود.

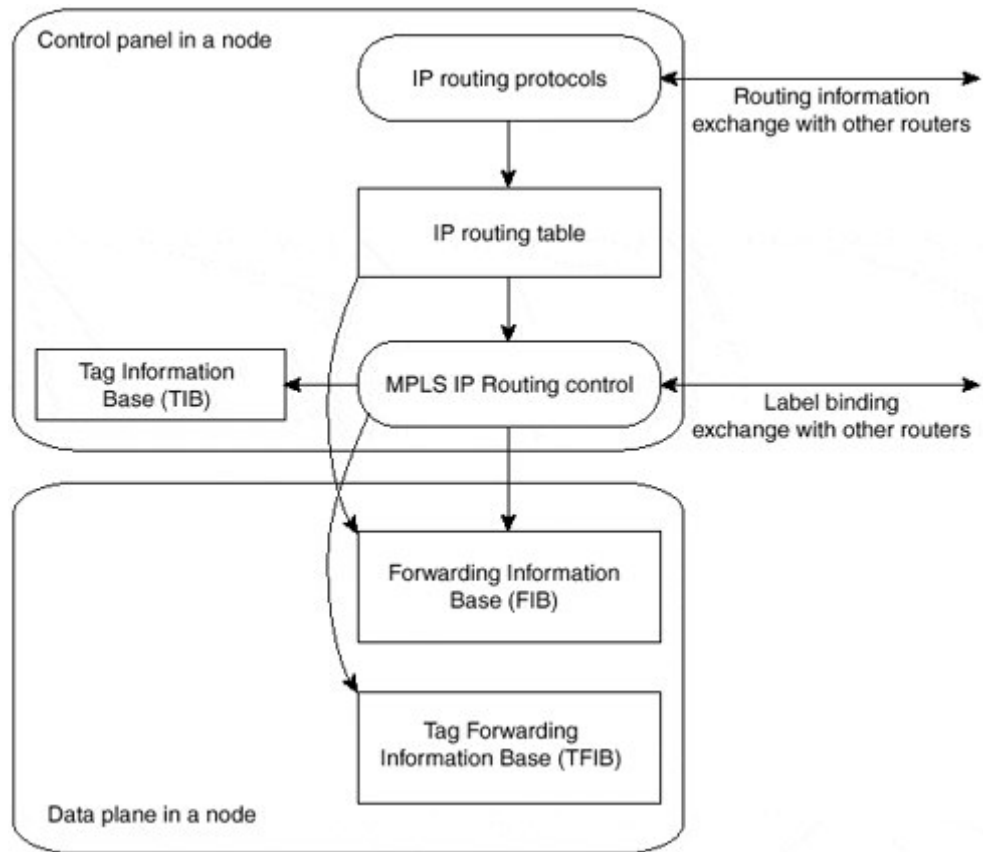
هر LSR دو جدول را در خود نگهدارند.

1- TIB (tag information base) که انحصاری cisco است و یا LIB (label information base)

در استاندارد MPLS

۲- TFIB (tag forwarding information base)

انحصاری cisco است و یا LFIB (label forwarding information base) در استاندارد MPLS

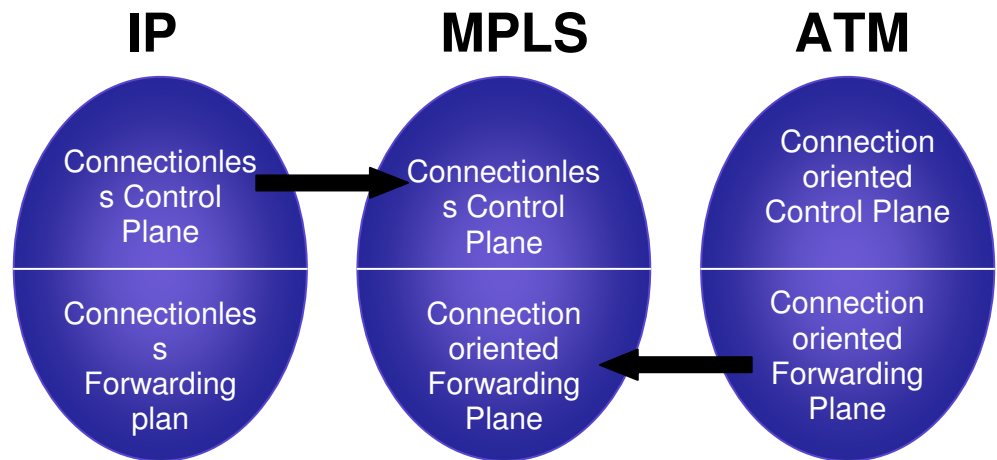

LIB برچسبهایی که توسط LSR به بسته ها تخصیص داده شده است به همراه برچسبهای اختصاص داده شده به همان بسته ها توسط LSR همسایه (mapping) را را نگهداری میکند مثلاً از پورت سوم $L=12$ را میگیریم و با $L=22$ خارج میکنیم از آنجایی که همسایه ها برای یک آدرس یکسان چندین label را مشخص میکنند طبیعی است بسته تنها از next hop مربوط به routing table ، forward خواهد شد و همه این برچسبهای LIB را لازم نداشته لذا LFIB برای forward کردن استفاده میکند .

مکانیسم معماری mpls بر اساس label switching میباشد که ترکیبی از فواید packet forwarding در لایه دو و فواید مسیریابی در لایه سه است.

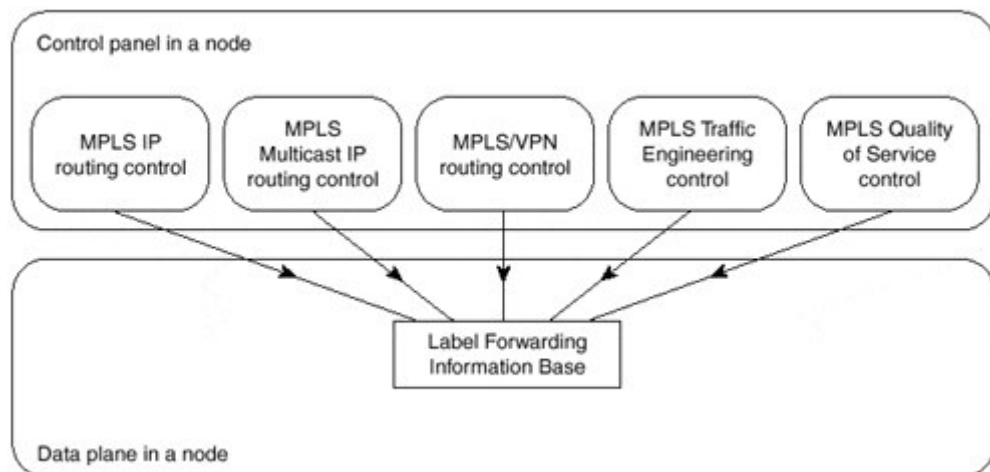
شبکه با عمل lable swaping بسته ها را که label به آن ضمیمه شده است ، در عرض شبکه عبور میدهد . هر label دارای طول ثابتی است و در یک نود تعیین کننده رفتار آن نود نسبت به بسته دریافتی میباشد به عبارتی هر نود از روی lable بسته میفهمد که باید آن را چگونه forward کند .

بسته ها میتوانند بصورت پشت سر هم (stack) label قرار گیرند این stack ها مهیا کننده اطلاعات جهت application هایی همچون mpls/vpn و mpls/ traffic engineering در شبکه هستند. مکانیسم معماری mpls بر اساس label switching میباشد که ترکیبی از فواید packet forwarding در لایه سه است.

MPLS های APPLICATION

قدرت واقعی شبکه MPLS بر APPLICATION های آن استوار است شکل زیر بیانگر APPLICATION های شبکه MPLS بوده که همگی در بخش control panel مهیا میگردد

همه APPLICATION های MPLS دارای موارد زیر میباشد . که بسته به نوع و نحوه عملکرد آن تقسیم بندی میگردد .

1 - APPLICATION

2 - FEC TABLE

3 - CONTROL PROTOCOL USED TO BUILD FEC TABLE

4 - CONTROL PROTOCOL USED TO BUILD FEC-TO- LABEL MAPING

برای APPLICATION های روتینگ :

1 - APPLICATION

IP ROUTING

2 - FEC TABLE

IP ROUTING TABLE

3 - CONTROL PROTOCOL USED TO BUILD FEC TABLE

ANY IP ROUTING PROTOCOL

4 - CONTROL PROTOCOL USED TO BUILD FEC-TO- LABEL MAPING

TAG DISTRIBUTION PROTOCOL (TDP) OR LABEL DISTRIBUTION PORTOCOL

برای APPLICATION های MULTICAST

1 - APPLICATION

MULTICAST IP ROUTING

2 - FEC TABLE

MULTICAST ROUTING TABLE

3 - CONTROL PROTOCOL USED TO BUILD FEC TABLE

PIM

4 - CONTROL PROTOCOL USED TO BUILD FEC-TO- LABEL MAPING

PIM VERSION 2 EXTENSIONS

1 - APPLICATION

VPN ROUTING

2 - FEC TABLE

PER VPN ROUTING TABLE

**3 - CONTROL PROTOCOL
USED TO BUILD FEC
TABLE**

**MOST IP ROUTING PROTOCOL
BETWEEN SERVICE PROVIDER
AND CUSTOMER "MBGP" IN
SERVICE PROVIDER**

**4 - CONTROL PROTOCOL
USED TO BUILD FEC-
TO- LABEL MAPPING**

MULTIPROTOCOL BGP(MBGP)

برای APPLICATION های TRAFFIC ENGINEERING

1 - APPLICATION

TRAFFIC ENGINEERING

2 - FEC TABLE

**MPLS TUNNELS
DEFINITION**

**3 - CONTROL PROTOCOL
USED TO BUILD FEC
TABLE**

**MANUAL INTERFACE
DEFINITIONS EXTENSIONS TO
IS-IS OR OSPF**

**4 - CONTROL PROTOCOL
USED TO BUILD FEC-
TO- LABEL MAPPING**

RSVP OR CR-LDP

1 - APPLICATION

QUALITY OF SERVICE

2 - FEC TABLE

IP ROUTING TABLE

**3 - CONTROL PROTOCOL
USED TO BUILD FEC
TABLE**

IP ROUTING PROTOCOLS

**4 - CONTROL PROTOCOL
USED TO BUILD FEC-
TO-LABEL MAPPING**

EXTENSION TO TDP LDP

خلاصه :

واضح است که MPLS با استفاده از محاسن connection less بودن لایه سوم و forwarding از لایه دوم بصورت connection oriented ، تکنولوژی نوینی را ابداع نموده که به دو قسمت control plane و data plane تقسیم شده است در control plane همانند لایه سوم مسئولیت routing protocol و مسیریابی جهت ارسال بسته ها را بعهده دارد و data plane همانند لایه دوم مسئولیت forwarding بسته را بعهده دارد MPLS توانست یک Forwarding ساده در هر hop را جایگزین عملیات سنگین جستجو در لایه سوم با استفاده از label swaping بسیار ساده کند و این ساده سازی تجهیزات wan را قادر ساخت ساخت تا بتوانند در شبکه دوباره بکار گرفته شوند و توسط یک نرم افزار عمل control plane در سوئیچهای لایه دو upgrade گردد. مولفه کنترلی در نود mpls از یک data base داخلی که بیان کننده کلاسهای ترافیکی است استفاده میکند (FEC) همچنین یک پروتکل برای تبادل اطلاعات محتوی data base مربوط به FEC و FEC TO LABEL MAPPING بکار گرفته میشود aFEC و FEC TO LABEL MAPPING تنها در EDGE LSR بکار گرفته میشود.

از خوانندگان این متن تقاضا میشود نظرات و پیشنهادات خود را جهت بهینه نمودن فصول بعدی به لحاظ روان بودن مطالب ، سلسله مراتب ارائه ، درصد درک مطلب، و یا هر گونه پیشنهاد سازنده به [email address :gorginnia@yahoo.com](mailto:gorginnia@yahoo.com) ارسال نمایند .